Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 19. Den 1ste Juli 1888. 37te Aargang.

Indvielsen af Templet i Manti.

Den 21de Maj var en ualmindelig Hojtidsdag for Beboerne i Utah, og især for San-Pete Dalen, hvor et smukt Tempel er blevet bygget paa en Hoj, strax udenfor Byen Manti. Dette Tempel er opført ved frivillige Bidrag, og vore skandinaviske Brødre have maaske udført den større Del af det smukke Arbejde paa denne prægtige Bygning, som især indenfor sit solide og imponerende Ydre besidder saa meget smagtfuldt og skjønt.

Omtrent 1500 Personer vare tilstede under Indvielses-Hojtideligheden i den store Forsamlings-Sal. Af de tolv Apostle vare følgende tilstede: Lorenzo Snow; F. D. Richards; John, H. Smith; Heber, J. Grant og John, W. Taylor, samt D. H. Wells, én af deres Raadgivere. Ligeledes vare omtrent firsindstyve andre ledende Mænd, fra fjærntliggende Dele af Territoriet, tilstede tilligemed de lokale Authoriteter fra San-Pete og Sevier Staver, som ere Templet nærmest. Præcis Kl. 10 aabnedes Dørene i den østlige Fløj, og det tog næsten en Time med at ordne den store Forsamling. Kl. 11 blev Sangkoret opfordret til at synge en Salme, hvorefter følgende Indvielses-Bøn blev opsendt af Apostelen Lorenzo Snow:

Almægtige og evige Fader! Skaberen af Himlen, Jorden og Alt som i dem ere; Du, som er vor Herres Jesu Kristi Gud og Fader og ligeledes alle levende Aanders Fader og Gud; til Dig bringe vi, dine troende Børn som her ere tilstede, vort Offer, og begjære ydmygeligen af Dig at lytte, medens vi indvie dette Tempel til dit allerhelligste Navn.

Vi indsé vor Svaghed, vor Skrøbelighed og hvor umuligt det er for os at fremme dit Navns Ære og dine Interesser paa Jorden, undtagen at Du leder os ved din Aand; vi derfor ydmyge os for dit Aasyn og af Hjertet bede Dig at tilgive os vore Synder, og al Forfængelighed og Uværdighed som Du, formedelst din Renhed og Fuldkommenhed, har set hos os, efter-

som vi oprigtigt angre vore Synder og ere villige at tilgive dem, som have syndet imod os.

Vi prise Dig fordi Du har gjengivet det evige Evangeliums Fylde til Jorden og, ved at tale til din Tjener Josef Smith, medens han endnu var ung, har brudt den Taushed, som herskede i flere Tidsaldre, at Du ved din egen Nærværelse saavelsom ved din egen Rost lærte ham at kjende din egen elskelige Søn, vor Frelser, i hvis Navn alene Udødelighed og evigt Liv kan erholdes, og at Du lærte, underviste og bemyndigede ham, til at begynde dette herlige Sidste-Dages Værk — Tidernes Fyldes Husholdning.

Du gav ham Profeten Moroni Optegnelser og betroede ham ogsaa Urim og Thummin, ved hvilke denne ulærde Yngling blev dygtiggjort til at oversætte det Sprog i hvilke de vare skrevne, skjønt Kundskaben om dette Sprog længe havde været tabt og ukjendt blandt Menneskene; derved lærte Du os om hine mægtige Nationers Oprindelse, Udvikling i Civilization og deres Tilintetgjørelse, efter at de havde beboet denne Verdensdel i mere end fem og tyve Aarhundreder, og tillige lærte Du os at det rene Evangelium om en korsfæstet og opstanden Forløser var givet dem og at Guds Kirke var oprettet iblandt dem.

Vi prise dit Navn, fordi Du har aabenbaret dette, som Verdens Visdom ikke var i Stand til at opdage, og ligeledes fordi du bemyndige din Tjener Josef til at døbe til Syndsforladelse, ved at sende Johannes den Døber for at ordinere ham til denne Myndighed, og gav ham Forjættelse om, at dette Præstedømme skulde vedblive paa Jorden, indtil Levi Sønner atter skulle fembære Ofre til Dig, o Herre, i Retfærdighed.

Formedelst din overvættes store Kjærlighed, sendte Du ogsaa dine Apostle Peter, Jakob og Johannes, som meddelte Profeten det melkisedekske Præstedømme og Apostel-Embedet, hvilket satte ham i Stand til at organisere din Kirke, og gjenindføre den rette Orden med dens Beskikkelser, Embeder og Ordinantser tillige med de Gaver og Velsignelser som Kirken besad under de forrige Uddelinger.

Dit hellige Navn være priset evindelig, fordi Du sendte os Linje efter Linje og Bud efter Bud og vedblev at skjænke os Fred og Sandhed i Overflødighed ved at sende Moses, som meddelte Aanden og Myndigden til at indsamle Israels Hus, og ligeledes sendte Du Elias, for at vende Fædrenes Hjærter til deres Børn og Børnenes Hjærter til deres Fædre, saa at ikke hele Jorden skulde blive slagen med Ban.

Da disse Vidnesbyrd om din ubeskrivelige Kjærlighed optændte de Ugudeliges Misundelse og Had til blodig Forfølgelse og foraarsagede at dine Tjenere bleve kastede i Fængsel og tilsidst bleve fordrevne fra den Stat, hvor de havde deres Hjem, gav Du dem en midlertidig behagelig Frist medens de byggede det skjønne Nauvoo. Men de Ugudeliges Raseri tiltog atter, da Du der velsignede din Tjener Josef med Aabenbarelse om din Villie, angaaende Zions Opbyggelse og de Retfærdiges Ophøjelse, indtil intet kunde tilfredsstille de Ugudeliges brændende Had uden Josefs og Hyrums Blod og dit Folks Fordrivelse fra vor Nation. Dog ophørte ikke din milde Kjærlighed, men de vilde Indianeres Hjærter bleve blødgjorte, saa at de bøde os hjærtelig velkomne.

Vi lovprise dit store og hellige Navn, almægtige Fader, fordi Du atter har meddelt Mennesker i Kjødet Kund-

skab og Magt, og at din Aand, som forudsaa at de Ugudeliges Had derved vilde blive optændt imod os, ledede din Tjener Josef til at besegle al den Kundskab og Magt, som han havde modtaget af Dig, paa sine Brødre, Apostlene, med Befaling om at de skulde fortsætte med at opbygge Guds Rige og indføre dets Retfærdighed paa Jorden indtil din Søn, vor Frelser, kommer.

Da dit Folk var under et saadant Ansvar og følte sine store Forpligtelser, og da de vare drevne ud fra andre Mennesker, behagede Du at styrke din Tjener Brigham og skjænke ham Visdom for at dygtiggjøre ham til at lede dit Folk i Sikkerhed; og efter et og et halvt Aars Rejse i Ørkenen iblandt de Vilde, gav Du dem Hvile i Klippebjergenes Dale. Under alle disse Prøvelser, hørte Du dine lidende Børns Klagemaal og din Arm bragte os Befrielse. Du blev ejheller træt, af at sé til deres Fornødenheder eller af at lytte til deres Begjæringer, men formildede Elementernes Haardhed og bragte Skyerne til at udsende vederkvægende Regn. Højene lod Du give sine Skatte af Sne, og levende Vandkilder lod Du bryde frem af den tørre tørstige Jord. Landmandens Arbejde er blevet kronet med Overflødighed baade til Mennesker og Dyr, og en stor Del, som vil komme de Fremmede til Gode. De evige Høje have afgivet deres rige Skatte af Jern, Bly, Sølv og Guld, og selv Lynet og Dampen har maattet hjælpe til at samle dine Sønner langt fra og dine Døttre fra Jordens Ender i hurtigsejlende Skibe, uden at noget Uheld er indtruffet.

Hvorledes skulde vi fuldeligen erkjende den megen Miskundhed, som Du har udvist imod dine trængende Pagtens-Børn, der have sat sin Lid til Dig! Det vilde tage for lang Tid at omtale Hungersnøden, som truede os formedelst Græshopper og andre ødelæggende Insekter, da Du sendte Maager til at fortære dem og derved frelste dit Folk; eller at omtale Jordskjælvene, som have opslugt Øer, Provinser og Stæder med deres talrige Indbyggere, medens dit Folk har boet i disse vulkanske Bjergegne, uden at skades eller forstyrres af dem; ejheller er Krigens Larm hørt indenfor vore Grænser.

Vi prise dit hellige Navn for alle de mægtige Gjerninger som Du lod din ledende Apostel, Brigham, udføre; at Du ledte ham ved dine hellige Befalinger til at bygge og indrette Templer i forskjellige Byer i dette Land og bestemte, at et saadant skulde bygges her paa dette herlige Sted. Da det behagede Dig at tage ham til Dig, blev din anden ledende Apostel, John Taylor, inspireret til, i Forening med sine Brødre, at lægge Grundvolden til dette Hus, og opnaaede ved Hjælp af dine Helliges frivillige Gaver, næsten at faa det færdigt, inden hans værdifulde Liv blev forkortet paa Grund af grusomme Forfølgelser. Vi, som ere skaanede og ere tilladte at komme sammen, indvie nu atter dette Tempel til Dig. Vi bede Dig inderligen, at Du vil modtage dette vort Offer i din alt formaaende Søns, vor Herres og Frelsers, Jesu Kristi Navn.

Vi indvie Grunden og Højen hvorpaa det staar, at samme maa vorde helliget Herren vor Gud, samt dets Trapper, dets Terrasser, dets Træer og Buske, med alle dets Prydelser, og maa dets Gange vorde benyttede af de Retfærdige som Veje til Herrens Hus, vor Guds Tempel. Lad dette Hus's Grundvold blive gjort urokkelig og aldrig blive flyttet ud af sin Stilling. Lad Stenene og Cementet, hvoraf

denne Bygning er opført, blive sammenføjede og gjorde saa stærke. som om de vare en massiv Klippe.

Vi helliger Under-Etagen, som er et Billede paa de Dødes Hjem, med dets Døbe-Font for de Levende og de Døde, med dens Trin og Oxerne paa hvilke den hviler, samt Sæderne og Omklædnings Værelserne med deres Døre, Vinduer, Forhæng og Alt som henhører dertil. Lad Kilden, som forsyner Døbefonten med Vand, vedblive som en levende Vandstrøm og aldrig ophøre at flyde, og vorde lig Livsens Flod for dine troende og angergivne Børn, at de, som blive begravede (døbte) i den, maa fuldstændig dø fra Synden og, idet de komme ud af Vandet, maa de da opstaa til nyt Liv i Retfærdighed og Tro, og lad Aanden bære dem Vidne om Kristi Blod, som renser fra al Synd; og naar denne Ordinantse er udført for de Døde, lad dem føle dens Virkninger, lige som om de selv havde modtaget den i Kjødet og lad det være dem til samme Gavn.

Vi indvie og hellige til Dig og de Helliges Brug, baade den nedre og den øverste store Sal, tillige med alle andre Afdelinger i denne Bygning; til de særskilte Brug, for hvilke de ere bestemte og ligeledes deres Talerstole, Altere og Skriveborde samt Trapperne som føre op til dem, deres Døre og Vinduer, deres Forhæng og hvad dertil hører, tillige med Gulvene, Skillerummene, Lofterne, Pudsningen, Møblerne og Prydelserne, og ligeledes alle Indretninger for Ventilation, Oplysning og Opvarmning af samme, saa vel som Siddepladserne, enten de ere benyttede under offentlig Gudsdyrkelse, Sakramenternes Forvaltning eller Udøvelsen af andre af dette hellige Tempels Ordinantser, eller naar der bedes til Herren i Löndom. Ligeledes indvie vi alle Værelser, som ere bestemte til deri at erholde Undervisning ved Læsning i gode Bøger saa vel som ved Forelæsninger og ved at retfærdige Mænd med Erfarenhed og Evne, deri kunne undervise os om Herrens Villie og Veje.

Antag og velsign disse Altere som ere opførte ved dine trofaste Helliges Ofringer, og naar dit Folk nærmer sig Dig paa den af Dig befalede Maade, da lyt og hør deres Bønner; befri dem fra deres Fjender; trøst dem under deres Prøvelser; giv dem Kundskab om deres Slægt og Forfædre, saa at de kunne gaa frem og ved disse Ordinantsers Hellighed og Virkning vorde lig Frelsere paa Zions Bjerg og gjenløse deres afdøde Slægtninge og derved bringe mange af dine Sønner og Døtre til Dig i dit Rige.

Naar dine Sønner og Døtre ønske at love hinanden Troskab for dit Aasyn ved en evig Pagt, og have faaet Adgang til dette dit hellige Tempel, da, o Herre, behag at antage deres Offer; helliggjør dem, saa at de kunne vorde rensede fra al Uretfærdighed; beklæd dine Tjenere med Præstedømmets Myndighed, og her, ved dette din Kjærligheds Alter, gjør dem til dine ved Forjættelsens Helligaand indtil Forløsningens Dag, da deres Legemer skulle opstaa formedelst Kristi, din Søns Blod. Lad dette Tempel være for dem lige som en af Himlens Porte, der aabner ind til den lige og trange Sti som leder til evigt Liv og uendelig Herlighed.

Vi indvie Talerstolene i den østlige Del af Bygningen til Afbenyttelse for det hellige melkisedekske Præstedømme, som har Nøglerne til det evige Liv og alle aandelige Velsignelser, og er efter din Søns, Jesu Kristi hellige Orden.

Vi ogsaa helliger Talerstolene i

den vestlige Del af Bygningen til Afbenyttelse for det aaronske Præstedømme, hvilket er underordnet det melkisedekske Præstedømme og holder Nøglerne til timelige Velsignelser.

Vi anraabe Dig, himmelske Fader, om at inspirere dine beskikkede Tjenere, som her skulle undervise dit Folk fra disse Talerstole, saa at de retteligen kunne uddele Sandhedens Ord, og give ethvert Medlem af din Husholdning Føde i rette Tid, saa at dit Hus's Skatte, det evige Livs Rigdomme, maa ophøje dine Børn i Kundskab om Dig.

Lad ham, som skal præsidere i dette hellige Tempel og Alle, som arbejde med ham, vorde høiligen velsignede med Forstand angaaende den fuldkomne Lov og dens Anvendelse under dit Folks forskjellige Omstændigheder. Naar noget vanskeligt Anliggende bliver ham forelagt, lad din Helligaands Røst da aabenbare ham din Villie, saa at alle Handlinger og Ordinantser, som blive udførte, i dette dit Hus, maa ske efter din hellige Villie og vorde antagne og anerkjendte i Himmelen, din hellige Bolig.

Vi indvie til Dig alle Optegnelser, som ere eller ville blive holdte over de hellige Ordinantser, der udføres her i dette Tempel. Lad Protokolførerne, som skulle have Omsorg for og Arbejde med at holde dem, vorde storligen velsignede med Kundskab og Visdom, saa at Bøgerne kunne blive nøjagtigt og sandfærdigt holdte og befundne værdige til Antagelse, saa at dit Folk kan vorde retfærdigt bedømte efter det som staar skrevet i dem. Vi bede Dig inderligen, at de maa vorde holdte saare hellige for dit Aasyn, og undgaa al Slags Vold eller Vanhelligelse indtil de have opfyldt deres Bestemmelse og Hensigt.

O Herre, vore Fædres Gud, Profeternes og dit Folks Gud, vi anraabe Dig om at Du i Naade vil anerkjende Indvielsen af dette Tempel og Alt som hører til det, indbefattende Grundvolden og Taarnene.

Lad dette dejlige Sted vorde kjendt iblandt dit Folk, som en hellig Høj i Zion. Behag i Naade at lade dette Hus bære dit Navn. Lad din Aandskraft vorde følt af Alle som gaa ind ad dets Porte. Giv dine Engle Befaling angaaende det, saa det aldrig maa komme i dine Fjenders Besiddelse, ejheller vorde besmittet af de Ugudelige eller nogensinde vorde beskadiget af ødelæggende Elementer, men tillad det at staa og vedvare som et Mindesmærke om dit Folks Lydighed og Kjærlighed samt til dit hellige Navns Ære gjennem kommende Slægter.

Vi prise Dig for din Godhed i at hjælpe dine Tjenere med at faa Evangeliet, som det indeholdes i Mormons Bog, oversat i saa mange Sprog og sendt til saa mange af Jordens forskjellige Nationer; velsign Du dine trofaste Tjeneres ydmyge Bestræbelser iblandt de forskjellige Folk og Tungemaal som det har trængt frem iblandt, at de kunne bære et troværdigt Vidnesbyrd om Sandheden, som voxede op af Jorden og Retfærdigheden, som saa' ned fra Himlen.

Hav Barmhjærtighed med Juda og Jerusalem; fremskynd Tiden, da denne hellige Bog kan blive tilbudt Hebræerne i alle Nationer. Lad saadanne Mænd og Midler, som behøves for at bringe dem de glade Tidender blive fundne, at din Naade atter kan blive hint lidende Folk til Del. Vil Du høre og bønhøre dine Tjeneres Begjæringer om at borttage Ufrugtbarheden fra deres Land; gjør det meget frugtbart, ligesom det var i gamle Dage; vend de Landflygtiges Hjærter til dine Forjættelser,

som Du gav til deres Fædre, og lad Jerusalems Land vorde opfyldt med Stæder uden Mure paa Grund af Menneskenes og Kvægets Mangfoldighed, at dit Folk maa gjenopbygge deres Stad og deres Tempel, saaledes at det sidste Hus's Herlighed maa vorde større end det første Hus's Herlighed.

Vi give Tak og Pris til dit hellige Navn for den Del af din Aand, som Du har sendt blandt de adspredte Levninger af Josefs Sæd*) og fordi de ere gjorte glade og trøstede ved at høre om deres Fædres Optegnelser og fordi de, nu hvor Lejligheden gives dem, ere blevne tilbøjelige til Fredens Sysler og til at ernære sig ved Arbejde. O lad Evangeliets Kraft, formedelst Lydighed, gjøre dem i Stand til at vorde befriede fra den frygtelige Forbandelse som hviler over dem, og lad dem voxe i Zions Lys og opnaa Opfyldelsen af de Forjættelser, som bleve givne til deres Forfædre.

Vi anraabe Dig om at lade dine særdeles Velsignelser hvile over dine Tjenere, de tolv Apostle, i Forhold til det anstrængende og vigtige Arbejde og Præsidium, som paahviler dem siden din Tjeners, Præsident John Taylors Død. Vil Du styrke din Tjener, som er kaldet til at præsidere over dem og Kirken, med din Helligaands vedvarende Inspiration; bevar hans Helbred, antag hans Livs Arbejder og fyld ham med hans hellige Apostel-Embedes Aand og Kraft. Lad Apostlene være fuldkommen forenede med hverandre og altid af Dig erholde dit Ord i rigeligt Maal, saa at de kunne meddele det til dit Folk. Bevar dem fra at falde i deres Fjenders Hænder indtil de have udført deres Arbejde. Giv dem Magt til at sende dit Evangelium til alle Nationer, Slægter, Tungemaal og Folk, at de maa indsamle dine Udvalgte fra alle Lande, for at opbygge dit Zion og oprette din Retfærdighed paa Jorden og fylde deres Kald og Apostel-Embede her i Kjødet.

O Herre, velsign Patriarkerne, som Du har beskikket i Zions Land. Lad dem have Magt til at velsigne dit Folk ved Inspiration, ligesom Fædrene gjorde fordum, at Velsignelserne maa vorde opfyldte paa deres Efterkommere og paa dit Folk.

Velsign de Halvfjers, med deres Præsidentskab, saa at de kunne ære deres Kald i alle Lande, hvor end deres Lod monne blive kastet, eller hvor som helst de monne blive beskikkede til at arbejde, at dine Ældster maa prise Dig og alle Jordens Ender høre om vor Guds Frelse.

Velsign dem, som præsidere over de forskjellige Missioner paa Jorden, saa at de kunne udsprede Evangeliet ved alle hæderlige Midler som staa til deres Raadighed, ved Skrift, ved Trykning og ved at sende dine Ældster til alle Steder hvor Guds Ord kan finde Indgang og blive herliggjort ved at de Oprigtige af Hjærtet vise Dig Lydighed.

Udrust Du dine Tjenere, Højpræsterne, med alle deres hellige Kalds Gaver og Egenskaber.

Vi bede Dig at velsigne Zions Staver, som Du har oprettet. Lad Præsidenter, Raadgivere, Højraad med deres Højpræster, Halvfjers, Ældster, og Alle som ere indbefattede i din Kirkes Authoriteter, rette sig efter din aabenbarede Villie, at Zion maa udstrække hendes Maalesnore og befæste hendes Staver i al Retfærdighed.

Dygtiggjør Biskopperne og Høj-

*) De amerikanske Indianere.

raadene til at dømme i Retfærdighed og uden Persons Anseelse, saa at de som ere under deres Bestyrelse maa vorde opbyggede i Hellighed og vi vorde dit Folk og Du vorde vor Gud. Velsign med dem, tillige Præsterne, Lærerne og Diakonerne, som er Kirkens faste Tjenere, at de maa vorde nidkjære for at udrydde Ugudelighed af din Menighed, at Du maa kunne tildele dit Folk din Naades Fylde, din evige Kjærlighed.

Vi nedbede din Velsignelse over Hjælpeforeningerne, de unge Kvinders- og de unge Mænds Foreninger, Søndagsskolerne og Smaabørnenes Foreninger tilligemed Alle, som ere beskikkede til at have Opsyn med og præsidere over dem, saa at de kunne vorde rigeligen velsignede, idet de hjælpe de Lidende og Sørgende, standse de Vildfarende, indprænte dem Kjærlighed til sand Oplysning og opdrage dem i Tro og rigtige Leveregler, saa at vor Ungdom tidlig maa lære Dig at kjende, og de Gamle maa vorde stadfæstede i Retfærdighed.

Vi indvie os selv tillige med vore Hustruer, vore Børn, vore Huse og Landejendomme, vore Flokke og Hjorde, vore Haver og Vingaarde tillige med alt som vi eje til Dig, Herren vor Gud, for Tid og al Evighed, for at fremme det Værk, som Du har paalagt os at udføre.

Himmelske Fader, Du har sét dine Helliges Arbejde med at opføre dette Hus. Deres Bevæggrunde og deres Bestræbelser ere Dig alle bekjendte. Menneskenes Børns Hjærter og enhver af deres Tanker ere udbredte for dit Aasyn. Dit Folk har søgt at gjøre din Villie, ved at opføre og smykke denne Bygning. De have bidraget rundhaandet af de Midler, som Du har givet dem til dets Opførelse og Bygnings-Kommitéen saavel som Overbestyreren og hans Medhjælpere ere blevne understøttede og de have derved haft Glæde i deres Arbejde. Endogsaa dit Folks Børn have følt en Glæde i at hjælpe til med Omkostningerne ved Indkjøb af Forhæng, Gulvtæpper og Møbler til dette Hus. Vi fremstille det derfor denne Dag for Dig, o Herre, vor Gud, som Frugten af dit Folks Tiende og frivillige Ofre; modtag det, vi bede Dig, og lad dine bedste Velsignelser hvile over enhver Mand, Kvinde og Barn, som har bidraget til at bygge og smykke dette Tempel. Velsign dem med mere Tro og med alle Himlens og Jordens Velsignelser i din belejlige Tid, saa at de maa have rigeligen, og stedse erholde mere af de himmelske Gaver, saa vel som af de timelige Fornødenheder, at deres Børn, deres Flokke, og deres Hjorde, tilligemed Jordens Frugter og Livets Bekvæmmeligheder maa forøges; og dersom der er Nogen iblandt dit Folk, o Fader, som ikke har haft Midler til at understøtte dette Værk, men have følt i deres Hjerte, at de gjerne vilde have understøttet det, og at de kun have afholdt sig fra at yde Bidrag, fordi de ikke havde Midler til det, lad ogsaa de samme Velsignelser hvile over dem, og modtag af Naade deres Hjærters Ønsker, som et frivilligt Offer til Dig. Vis Barmhjærtighed mod Alle, som have hjulpet til med at fremme dette Værk ved gode Ønsker, Ord eller Gjerninger. Ihukom og velsign Kommitéen, vi bede Dig, og ligesaa Arkitekten og Overbestyrelsen, og ligeledes Arkitektens og Overbestyrelsens Medhjælpere og alle Arbejderne med deres Formænd, enhver i sin Afdeling hvor de have arbejdet for at berede Grunden som dette Hus staar paa, eller Materialierne hvoraf det er sammensat eller med at

opføre det til det blev færdigt. Løn dem for deres Trofasthed og Flid, vi bede Dig, og gjør, at Erindringen om deres Arbejde maa vorde dem og deres Børn efter dem en Glædes-Kilde.

O Herre, vor Gud, Du som bor i Himmelen, vi bede Dig, sku ned fra din hellige Bolig med megen Barmhjærtighed og Mildhed paa dit Zion, som Du har grundlagt. Vi henvende os til Dig af vort ganske Hjærte om den Hjælp og Trøst som Du alene kan give. Vi ere omgivne og truede af Fare. Den Ondes Magt er opirret imod os. Dit Zions Fjender ere mange og mægtige, medens dit Folk kun ere faa og svage. Løgn, Bagvaskelse og falske Beskyldninger imod dine Hellige oversvømme Landet og mange af vore Medborgere ere derved blevne ophidsede imod os. De have bevirket, at visse Love ere blevne udstedte for at fange os og konfiskere vor Ejendom, som vi have helliget Dig, samt for at forstyrre den Frelsens Plan, som Du har aabenbaret os. Formedelst Løgnes forblindende Virkninger og den Fordom, som den har frembragt imod os, søge vore Medborgere at berøve os vore Rettigheder og kaste os i Fængsel samt at tilrane sig vor Ejendom, og de true os med fuldstændig Ødelæggelse.

Hellige Fader, Du véd hvor ugrundede disse Beskyldninger imod os ere. Vi anraabe Dig om Befrielse. Bortvend Menneskenes Vrede; bryd de Baand, som omgive os; borttag de Fælder, som ere satte for vore Fødder. Lad den evige Sandheds Lys skinne for os og oplyse for vor Sti. Forsvar os med din Magt, og lad ikke vore Fjenders ugudelige Bestræbelser lykkes. Vis Verden og især vor Nation dit Folks sande Karakter. Oplys vor Regjerings Embedsmænd og blødgjør deres Hjærter, og giv dem Magt til at hæmme Forfølgelsens Aand og modvirk Du deres Tilbøjelighed til Undertrykkelse og til at fælde uretfærdige Domme. Hjælp dem at forstaa Frihedens sande Principer og at gjennemføre dem til Gavn for alt Folket i dette Land. Aaben deres Øjne, saa at de maa se den Uret, som bliver begaaet imod dit Folk. Væk dem op til en større Retfærdighedsfølelse. Giv Landets Øverste Embedsmand, Præsidenten, og hans Ministre saavel som Kongressen og Nationens Domstole den nødvendige Bestemthed, Mod og Forstaaelse om hvad der er virkelig Retfærdighed, saa at de kunne føre en retfærdig Regjering og alle Folk glæde sig deri.

Lad Prædikanter, Redaktører og andre Skribenter, som ved deres Ord og Handlinger forsøge at opægge Vrede og Fjendskab imod dit Folk, vorde magtesløse. Borttag fra alle saadanne Evnen til at forblinde Folkets Øjne ved deres urigtige Fremstillinger og Løgne, saa at de ikke mere kunne opflamme Folket til at bifalde Voldsgjerninger mod de Uskyldige.

Ligesom Du i Fortiden har styret det saa, at Pøblens Voldsgjerninger og de Ugudeliges Grusomhed har bidraget til dit Navns Forherligelse og dit Folks Bedste, saa bede vi Dig, retfærdige Fader, at Du vil styre den nærværende Forfølgelse saaledes, at dine Hensigter til Zions Forløsning maa opnaas. Staa dit Folk bi under deres Prøvelser. Naar de ere i Fængsel eller i Landflygtighed og maa se paa at deres Ejendom og Gods bliver uretfærdigt konfiskeret og dertil maa lide allehaande Uret, giv dem formedelst din Naade, Taalmodighed og Udholdenhed. Lad intet Klagemaal imod din

vise Styrelse undslippe deres Læber; lad dit Folk se den Frelse, som er forhaanden.

O Gud! her i dette hellige Hus bekjende vi vore Synder for Dig. Vi erkjende vore Fejl og Ufuldkommenheder, thi vi ere fulde af Fejl. Vi tage imod de Lidelser som vi nu ere underkastede, som dine Tilskikkelser, for at gjøre os mere værdige til vort høje Kald. Vi bede Dig ydmygeligen om at tilgive os. Udslet vore Overtrædelser, saa at de ikke maa ihukommes imod os. Lad din Naade og dit Aasyns Lys hvile over os. Tilkjendegiv din Villie mere og mere tydeligt for alle dine Hellige. Ophold os i al Retfærdighed som dit udvalgte Folk. Tillad ikke at vi beskjæmmes, men vis Jordens Indbyggere at vort Vidnesbyrd om Dig og dit Værk er Sanhded.

Vi bede Dig nu, hellige Fader, i Jesu Kristi din enbaarne Søns Navn, at Du vil høre og opfylde denne vor Bøn. Vi anraabe Dig om at antage denne vor Indvielse af dette Hus. Helliggjor det, saa at det kan vorde helligt. Lad de Orninantser, som af dine Tjenere og Tjenerinder deri blive udførte, være antagne, som om de vare udførte af Dig selv.

Og dit hellige Navn tilhøre al Ære, Herlighed og Pris evindelingen, formedelst Jesum Kristum, vor Forløser, Amen.

Den 1ste Juli 1888.

Martyrdagen i Karthago Fængsel.

Den 27de Juni 1844, er én af de mærkeligste Dage i det nittende Aarhundredes Historie; thi paa den Dag led Profeten Josef Smith og hans Broder Hyrum Martyrdoden i Fængslet i Karthago, i Staten Illinois, i de Forenede Stater i Amerika, og beseglede deres Vidnesbyrd med deres Blod. Josef Smith var, som en fjortenaarig Dreng, bleven begunstiget med et himmelsk Syn — en Aabenbarelse, som ingen anden Dødelig har havt Mage til, saavidt som Historieu beretter — idet Gud Fader og hans Søn Jesus Kristus aabenbarede sig for ham. Dette var Begyndelsen til en lang Række af vigtige Aabenbaringer og Tilkjendegivelser, der ledsagede hans profetiske Mission i denne vor Tid, hvorved Guds Kirke blev oprettet paa Jorden, med dens Gaver, Kræfter og Velsignelser, ligesom i Apostlenes Dage.

Under Guvernorens Løfte om Beskyttelse og Sikkerhed, hensad disse ædle Mænd i Fængsel paa en falsk Anklage, og ventede paa Forhorsdagen der var bestemt til den 29de s. M., men deres Fjender, som forudsaa Udfaldet af et retsligt Forhor, erklærede uden Omsvob: „Vi vide, at Loven ikke kan naa disse Mænd, men Krudt og Bly skal“.

Naar et Menneske véd, at han befinder sig paa Evighedens Dortærskel, lader han sædvanligvis sin sande Karakter allertydeligst fremtræde og afslorer sin

Sjæl for Efterverdenen. Tanken om i næste Øjeblik at møde den alvidende Dommer, gjør alt Hykleri eller paatagen falsk Dyd unyttig. Frygt eller Haab knyttede til de næste betydningsfulde Scener fortrænge alle jordiske Hensyn og han viser sig i sin sande Skikkelse. Man har almindeligvis beskyldt Josef Smith for at være en Bedrager, men de, som have kjendt ham bedst, elskede og agtede ham til hans Død, som én af Jehovas største Profeter, én af Jordens ædleste Mænd, og en sand Kristen i Ordets fuldeste Betydning. Som han havde levet, saaledes døde han, og ligesaa hans Broder Hyrum, i Haab og med en fuld Forvisning om at Gud, som kjender alle Ting, vilde anerkjende og belønne deres Gjerning, som de saa troligen havde søgt at udføre for Menneske-Slægtens Gavn, men som i Almindelighed var lidt forstaaet og kun antagen af et forholdsvis ringe Antal Sjæle.

Josef Smiths sidste Øjblikke, ville vistnok give mange tænkende Mennesker et stærkt tilstødende Vidnesbyrd om hvad og hvem han var, og vi ville derfor give en kort Skizze af Martyrdagens Begivenheder i Forbindelse med efterfølgende Salme, som afdøde, højtelskede Præsident John Taylor sang for Martyrerne nogle Øjeblikke inden Morderne trængte ind i Fængslet og udførte deres blodige Niddingsdaad.

To eller tre Dage før Josef overgav sig, for at tilfredsstille Lovens foregivne Fordringer sagde han, idet han tog Afsked med nogle Venner: „Jeg gaar som et Lam til Slagterbænken, men jeg er rolig som en Sommermorgen; min Samvittighed er ubesmittet for Gud og alle Mennesker; jeg skal dø uskyldig, og det skal end blive sagt om mig: Han blev myrdet med koldt Blod". Josef forstod at han gik Døden imøde, og sagde til sin Broder Hyrum, som han elskede overmaade højt, at denne gjorde bedst i ikke at følge ham til Karthago, men Hyrum, som gjengjældte Broderens Kjærlighed i lige saa høj Grad, sagde: „Broder Josef, hvor Du gaar, maa ogsaa jeg gaa". De vare forenede i Livet og de fulgtes ad i Døden. Den skjæbnesvangre 27de Juni kom. En Vagt af otte Soldater bevogtede Fængslet efter Guvernørens Ordre, men disse vare aabent erklærede Fjender og delagtige i Mordet; thi de, og de andre af deres Kammerater, som ikke da gjorde Vagttjeneste, vare enige med Pøblen om at myrde Fangerne og lagde ingen Hindringer i Vejen for dem, men havde lovet dem det Modsatte. I Fængslets øvre Etage befandt sig Josef og Hyrum Smith, samt to af de tolv Apostle, John Taylor og Willard Richards, som frivillig havde fulgt disse deres Venner til dette Sted, som med Rette kan kaldes „Slagterbænken". Om Eftermiddagen omtrent Kl. 4, da Brødrene følte sig noget nedtrykte i deres Følelser, bade de Apostel John Taylor om at synge for dem, og han sang da hosstaaende Salme, som dybt rørte dem. Hyrum bad da Broder Taylor om at synge den en Gang til, hvilket han gjorde, og kort efter trængte den rasende Pøbel sig mod Døren til Værelset, som Hyrum og Willard Richard søgte at holde lukket ved at presse imod den, fordi Laasen var i Stykker. Medens de befandt sig i denne Stilling faldt det første Skud fra Trappegangen og Kuglen slog i Loftet uden at saare Nogen; Hyrum trak sig derfor hurtigt nogle Skridt tilbage fra Døren og en Regn af Kugler sendtes gjennem den nu aabnede Dør, hvoraf to ramte ham i Hovedet og han faldt med de Ord: „Jeg dør"! John Taylor løb mod Vinduet for at raabe om Hjælp, men faldt om

paa Gulvet gjennemboret af fire Kugler, hvorpaa Josef sprang ud af Vinduet med de Ord: „O Herre, min Gud"! og blev skudt endog efter at Døden havde endt hans daadrige Liv. John Taylor blev helbredet og levede mange Aar efter, men bar én af Kuglerne i sit Legeme til sin Død. C.

Salme

sungen af Apostel John Taylor i Karthago-Fængsel,

den 27de Juni 1844.

En stakkels sorgbetynget Mand
Mig ofte mødte paa min Vej,
Og naar han ydmygt bad om Hjælp,
Jeg aldrig kunde svare: Nej;
Hans Navn jeg aldrig spurgte om,
Ej heller fra hvad Land han kom,
Men Kjærligheden i hans Blik
Mig fængsled' til ham, hvor han gik.

En Gang han træt og hungrig kom
Mens jeg mit simple Maaltid nød,
Og skjønt han yttred ej et Ord,
Jeg saa' hans Nød og gav ham Brød.
Han brød — og, med et kjærligt Blik,
Han gav — og Englebrød jeg fik;
Thi medens jeg med graadig Hu
Det spiste, var det Manna nu.

Jeg næst ham ved en Kilde saa',
Hvor da han træt og mødig laa;
Han var saa torstig — men saa mat,
At han ej kunde Vandet naa;
Jeg skyndte mig og hjalp ham op
Og lod ham drikke af min Kop,
Men derpaa fyldt han gav mig den —
Og aldrig tørsted' jeg igjen.

En mørk og stormfuld Vinternat
Hans Raab om Hjælp sig trængte frem;
Jeg skyndte mig og fik ham fat
Og glad ham førte til mit Hjem.
Jeg varmede min kjære Gjæst
Og havde selv en Glædesfest;
Thi, medens paa min Seng han laa.
Jeg selv i Drømme Himlen saa'.

Elendig plaget og forhadt,
Paa Vejen jeg ham nøgen fandt;
Han henlaa saaret og forladt
Og derfor jeg hans Saar forbandt,
Jeg Olje i hans Vunder gød —
Og Glæde i mit Hjærte flød;
Thi, ved hans Ord, min Sorg forsvandt
Og for min Sjæl nyt Liv oprandt.

I Fængsel og til Døden dømt,
Med Sorg jeg dernæst fandt min Ven;
Med Frygt hans Haand jeg trykked' ømt —
Og Aanden Styrke fik igjen;
Men for endnu at prøve mig,
Han bad mig om, at dø for sig —
Da, skjønt mit Kjød var svagt som før,
Min Aand ham svared': Ja, jeg dør.

Derpaa den Fremmede forsvandt,
Og Jesus venlig for mig stod —
Jeg Tegnet i hans Hænder fandt,
Og ydmyg sank jeg for hans Fod.
Hans blide Stemme til mig lød:
Du var mig tro i Liv og Død;
Hvad Du har gjort, er gjort mod mig,
Og derfor jeg velsigner Dig.

Oversat fra Engelsk af C. C. A. C.

Tankesprog. Kjærlighed for Blomster er sædvanligvis det sidste, som langvarige Sygdomme tilintetgjør hos Mennesket — de synes ligesom bestemte til bestro Vejen fra dette Liv til det Tilkommende.

Ankomst og Beskikkelser. Den 20de Juni ankom Ældste Joseph C. Kempe fra Arizona og er beskikket at arbejde i Kristiania Konference. Ligeledes er Ældste Ole Petersen, som var beskikket til at arbejde i Aalborg Konference, nu beskikket til at arbejde i Kjøbenhavns Konference.

N. C. Flygare,
Præsident
over den skandinaviske Mission.

Korrespondance.

Ombord i Dampskibet Wisconsin,
213 engelske Mile fra Ny York,
den 12te Juni 1888.

Præsident **N. C. Flygare!**

Jeg vil atter sende Dem nogle Linjer vedrørende vort Befindende. Vi fik Lods ombord i Morges Kl. 4 og vente at være i Ny York tidlig i Morgen og fortsætte videre til vor Rejses Maal. Nogle Faa have været søsyge og have maattet holde Sengen uagtet Vejret har været meget behageligt næsten hele Tiden.

Følelsen har været meget god iblandt de Hellige hele Tiden. Vi have haft flere Forsamlinger blandt dem, og Herren har givet os sin Aand saa at vi kunde give passende Raad efter Omstændighederne.

Vort Tøj er det første til at komme op af Lasten, og vi ville derfor være de Første til at gaa i Land. Vi have nydt en særdeles venlig Behandling, og de Helliges Opførsel har vundet Mandskabets Agtelse, og som Bevis herfor kan nævnes, at Over-Kokken har tilbudt at fylde en Tønde med Brød og Kjød for Emigranternes Brug paa Vejen til Norfolk.

Jeg vil her bemærke, at en ny Lov, i Amerika forbyder uvaccinerede Personer at lande og Nogle maatte derfor vaccineres, hvilket forbunden med Søsygen gjorde det mindre behageligt. For at forebygge dette i Fremtiden, vil jeg raade Alle, at de lade dette udføre i Hjemmet, og sørge for at have deres Vaccinations-Attest ved Haanden; derved vilde de undgaa denne Ulempe.

De bedes at hilse Alle som kjende mig, især er De med Brødrene i Deres umiddelbare Omgivelse hilset fra Zions Brødrene og især fra mig

Deres forbundne Broder
P. C. Gertsen.

Aandens Udødelighed.

(Af C.)

(Fortsat fra Side 287.)

End videre siger Jesus: „Men dette er det evige Liv, at de kjende Dig, den eneste sande Gud, og den Du udsendte, Jesus Kristus. Jeg har herliggjort Dig paa Jorden; jeg har fuldkommet den Gjerning, som Du har

givet mig at gjore; herliggjor Du mig ogsaa nu, Fader, hos Dig selv, med den Herlighed, som jeg havde hos Dig, før Verden var. Fader, jeg vil, at de, som Du har givet mig, skulle ogsaa være hos mig hvor jeg er, at de maa skue min Herlighed, som Du har givet mig; thi Du har elsket mig, forend Verdens Grundvold blev lagt. (Joh. 17, 1—3 og 24). Af dette fremgaar det tydeligt, at skjont Jesu Kristi Fader kaldes den eneste sande Gud, saa var dog Jesus selv, som en anden Person og et særskilt Fornuftvæsen hos Faderen og havde Herlighed hos ham forend Verdens Grundvold blev lagt; at han paa den Tid var elsket af sin Fader og han var den Forstefodte af mange Brodre, som tilligemed ham vare tilstede paa den Tid, da Jordens Hjørnesten blev lagt, da Morgenstjerner sang tillige og alle Guds Børn raabte af Glæde. Der var folgelig et stort Antal af Guds Sonner ag Døttre tilstede.

Ved Jesus Kristus blev denne Verden skabt. Paulus siger, at Gud skabte alle Ting ved Jesus Kristus. (Eph. 3, 9. og Heb. 1, 2.) Han var, efter Pauli Forklaring, „den usynlige Guds Billede, al Skabningens Førstefødte; thi, ved ham ere alle Ting skabte, de i Himlene og de paa Jorden, de synlige og de usynlige, være sig Troner eller Herredømmer eller Fyrstendømmer eller Magter, alle Ting ere skabte ved ham". (Col. 15—17.) Han var saaledes den først fødte af mange Brodre (Rom. 8, 29.) Han kaldes det Guds Lam, som var slagtet fra Verdens Begyndelse. (Aab. 13.) Ved denne vor ældre Broder organiseredes saaledes vor Verden, idet han, som kaldes „Ordet", bod — og Elementerne adlod. Da han i sit Kjods Dage en Gang stillede en Storm paa Soen, forundrede Disciplene sig derover og sagde: „Hvo er dog denne, eftersom endog Vindene ere ham lydige?" Han tilkjendegav dem her, skjont i en ringere Grad, den Magt som han besad i Begyndelsen hos sin himmelske Fader.

Aanderne, blandt hvilke Jesus var den Førstefodte, vare i Besiddelse af Dommekraft og Villie saavel som Evne til at sætte Villien i Virksomhed, eller med andre Ord, de vare i Stand til at vælge eller forkaste, handle eller forholde sig passive, ligesom de kunne nu i deres dodelige Tabernakler. Der var derfor stor Forskjæl paa Aandernes Karakter, saavelsom paa deres Alder og sandsynligvis i deres Udseende. Denne Forskjæl i Fatteevne, Tænkemaade og Virksomhed er tildels Aarsag til den store Forskjæl i Omstændigheder, som Aanderne i dette Liv ere underkastede. Uden en saadan Grund, vilde Gud synes uretfærdig i sin Handlemaade mod Menneskene, idet vi se Nogle at være begunstigede med alle Livets Goder fra Vuggen til Graven og Andre derimod, at henslæbe hele deres Liv, som en uafbrudt Række af Sorg og Lidelser, uden nogen tilsyneladende Skyld eller Fortjeneste fra deres Side. Da Jesus helbredte den Blindfodte, spurgte Disciplene ham: „Herre, hvem har syndet, Denne eller hans Forældre, efterdi han er født blind?" (Joh. 9, 2.) Det vil let forstaaes, at Disciplene ansaa det muligt for et Menneske at synde forinden han blev fodt, men af Jesu ligefremme Svar, vil det ogsaa kunne sés, at han ikke ansaa denne deres Tro paa Menneskets Forudtilværelse og Handleevne for en Vildfarelse, men simpelt hen erklærede, at „hverken Denne ejheller hans Forældre havde syndet" i deres forrige aandelige Tilstand og derfor ikke som en Følge deraf havde bragt den Blindfodte i denne sorgelige Tilstand. Apostelen

Peter siger at „Gud ikke sparede de Engle (eller Aander) som syndede, men nedstyrtede dem til Helvede, og overantvordede dem i Mørkets Lænker, at forvares til Dommen". (2 Pet. 2, 4.)

Ligesom saaledes en Del Aander maatte lide Straf for visse Handlinger, som de havde udført inden de fik jordiske Tabernakler, saaledes finder vi ogsaa Beviser for, at andre Aander vare udsete og beskikkede til at nyde visse Fortrin eller indtage visse ansvarsfulde Stillinger i det jordiske dødelige Liv, som en Følge af deres Tro og Oprigtighed i deres første aandelige Tilværelse, inden de kom her. Først og fremmest ville vi fremhæve, som Exempel Jesus, vor ældre Broder. Naar Faderen indfører den Førstefødte i Jorderiget, siger han: „og alle Guds Engle skulle tilbede ham. Om Englene hedder det: han bruger sine Engle som Vinde og sine Tjenere som Ildslue, men til Sønnen: din Trone, o Gud! staar i al Evighed, Retvishedens Spir er dit Riges Spir. Du elskede Retfærdighed og hadede Uret, derfor har Gud, din Gud, salvet Dig med Glædens Olje fremfor dine Medbrødre." (Heb. 1, 6—9.) Det var af denne Grund, at vor ældre Broder blev udkaaret til at være Verdens Frelser. Planen blev fremlagt og antagen af Gud; men en Del Aander gjorde Oprør under Ledelse af Lucifer, Morgenrødens Søn, og det var disse, som syndede i deres første Prøvestand og, som Apostelen Peter siger: „bleve nedstyrtede til Helvede". Derved fremkom Djævlen og hans Engle og man træffer tusinde Tilfælde i vor jordiske Erfaring, hvor det samme djævelske, Fortvivlelsens Had mod de mere Lykkelige lægges for Dagen og dermed illustrerer Aarsagen til det første store Syndefald i Himmelen. De skrækkelige Følger af den misbrugte Handlefrihed vise sig her i denne, saavel som i den forrige Tilværelse, da vi som Aander boede hos Gud, inden Jordens Grundvold blev lagt.

Saliggjørelsens Plan blev lært, troet og haabet paa i denne vor forrige Tilværelse, og i større eller mindre Grad, der, som her i Livet, ledede den vore Handlinger. Ligesom vor Fader elskede sin Førstefødte, paa Grund af hans ypperligere Egenskaber, „fordi denne elskede Retfærgighed og hadede Uret", og „Gud derfor salvede ham med Glædens Olje fremfor hans Medbrødre", saaledes elskede vi, hans Brødre og Søstre, ham ogsaa, og derfor, var det uden Tvivl, at vi raabte af Glæde, da der gjordes Begyndelse til denne Skabelse. Om dette siger Apostelen Paulus: „Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader, som velsignede os med al aandelig Velsignelse i det Himmelske, i Kristus, ligesom han udvalgte os i ham før Verdens Grundvold blev lagt, at vi skulle vorde hellige og ustraffelige for hans Aasyn i Kjærlighed, idet han forud bestemte os, formedelst Jesus Kristus, til sønlig Udkaarelse hos sig selv, efter sin Villies Velbehagelighed, sin herlige Naade til Lov, ved hvilken han benaadede os i den Elskte, i hvem vi have Forløsning formedelst hans Blod, Syndernes Forladelse, efter hans Naades Rigdom, hvilken han overflødigen tildelte os i al Visdom og Forstand, idet han kundgjorde os sin Villies Hemmelighed, efter den velbehagelige Beslutning, hvilken han forud fattede hos sig selv, at oprette en Husholdning i Tidernes Fylde, for at samle Alt under ét Hoved udi Kristus, baade det som er i Himlene og paa Jorden udi ham; i hvem ogsaa vi have faaet Lod, vi, som forud vare bestemte efter

hans Beslutning, som virker alt efter sin Villies Raad, paa det vi maatte være hans Herlighed til Lov, vi, som forud haabede paa Kristus". (Eph. 1, 3—12.)

Dette kaster betydeligt Lys over den ellers tilsyneladende Partiskhed, som ikke kunne forenes med vore Begreber om Guds Retfærdighed, idet vi finde Menneskene stillede her i Livet under de mest ulige Forhold. Det var derfor at Nogle vare udkaarede til at nyde Fortrin, som Andre ikke fik nyde i samme Grad. Alt er grundet paa Retfærdighed og Kjærlighed hos vor himmelske Fader, hos hvem der ikke er Personsanseelse, uden som en Følge af Personens større eller mindre Retfærdigheds-Kjærlighed, hvilken gav Jesus Fortrinet fremfor alle hans Medbrødre. Adam, Noa, Abraham, Moses, Profeterne, saavelsom Jesus og hans Apostle vare forud bestemte til deres vigtige Stillinger i dette Liv, paa Grund af deres Tro og Retfærdighed i deres første aandelige Tilstand; „thi Gud kjender fra Evighed alle sine Gjerninger". Derfor siger Herren til Jeremias: „For jeg dannede Dig i Moders Liv kjendte jeg Dig, og før Du udkom af Moderen helligede jeg Dig; jeg beskikkede Dig til en Profet for Folkene". (Jerem. 1. 5.) Vi ville endnu hertil føje et Uddrag af Abrahams Bog, som ved Guds Forsyn i disse Dage atter er kommet i Menneskenes Besiddelse og oversat fra det gamle ægyptiske Manuskript, ved Profeten Josef Smith. „Og Herren havde vist mig, Abraham, Fornuftvæsnerne, som vare organiserede før Verden blev, og iblandt disse vare mange af de Ædle og Store; og Gud saa disse Sjæle, at de vare gode, og han stod midt i blandt dem og sagde: Disse vil jeg gjøre til mine Fyrster; thi han stod midt iblandt dem, som vare Aander, og han saa, at de vare gode, og han sagde til mig, Abraham: Du er én af dem; Du blev udvalgt før Du blev født. Og der stod En iblandt dem, der var Gud lig; og han sagde til dem, der vare med ham. Vi ville gaa ned, thi der er Rum der, og vi ville tage af disse Materier (Elementer) og danne en Jord, hvorpaa disse kunne bo; og vi ville prøve dem dermed og se, om de ville gjøre alle Ting, hvad som helst Herren, deres Gud, skal befale dem; og de, der holde deres første Prøvestand, skulle forøges; og de der ikke holde deres første Prøvestand, skulle ikke faa Herlighed i det samme Rige med dem, og de der holde deres anden Prøvestand, skulle Herlighed vorde tildel evindeligen".

(Fortsættes.)

Tankesprog. Rigdom er et daarligt Anker, og Verdens Anseelser kan ikke opretholde en Mand uden Karakter. Det er kun ægte Dyd, som, i Følge Guds Lov, kan bestaa under Livets Storme. (Pythagoras.)

Man ansér de hellige Skrifter som den fuldkomneste Filosofi, men jeg finder mere bestemte Kjendetegn paa deres Ægthed end noget andet historisk Værk i Verden. (Prof. J. Newton.)

Kejser Frederik III's Død.

Tysklands Kejser Frederik III, døde paa Slottet Frederikskron, ved Berlin, den 15de Juni d. A. 57 Aar gammel. Han overtog Regjeringen efter sin Fader, Kejser Wilhelm I, ved dennes Død den 9de Marts og regjerede derfor kun lidt over 3 Maaneder, og var i al den Tid under Lægebehandling for den Sygdom, som ved Døden endte hans jordiske Løbebane. Paa Grund af hans mange gode Egenskaber og ikke mindst for den store Taalmodighed, som han udviste under sine langvarige haarde Lidelser, havde han den civiliserede Verdens almindelige Deltagelse, og hans tidlige Død begrædes især af den tyske Nation, som havde knyttet store Forhaabninger til denne Fyrste.

Hans Søn, bestiger den tyske Kejsertrone under Navn af Wilhelm II.

Dødsfald.

Ane, Katrine, Kristiansen, født Madsen, døde i „Mink Creek", Idaho, den 29de Marts d. A. Hun var født i Gisselfeldt, Sorø Amt, Danmark, den 7de Maj 1821, adlød Evangeliet ved Daab i 1854 og emigrerede til Zion 1876.

Kristine Jørgensen døde i Lynne, Utah den 23de Marts d. A. Hun var født den 19de Juni 1834 i Sjørring Sogn, Tisted Amt, Danmark, forenede sig med Kirken ved Daab i 1867 og emigrerede til Utah 1871.

Magda, Hedvig, Hassing døde i Ogden den 8de Maj d. A. Hun var født i Namsos i Norge, den 28de Maj, 1861 og emigrerede til Utah 1883.

Johanne, Kirstine, Olsen døde i Saltsøstaden den 13de Maj d. A. Hun var født den 12te April 1827 i Sennels, Tisted Amt, Danmark, annammede Evangeliet 1866 og emigrerede til Utah 1877.

Andreas Hammer døde paa sin Bopæl i „Mill Creek", Saltsøstaden, den 16de Maj d. A. 72 Aar gammel. Han var født i Østerrisøer, Norge, annammede Evangeliet 1853 og emigrerede til Utah det følgende Aar. 1879 gik han som Missionær til sit Fødeland og vendte tilbage 1881. Han levede og døde som en trofast Sidste-Dages Hellig.

Indhold.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af **N. C. Flygare**, Lorentzensgade 14, 1ste Sal.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).